

ционални малцинства, да се дава възможност да създават и използват свои средства за масово осведомяване.

4. В рамките на своите правни системи страните приемат подходящи мерки, за да улесняват достъпа до средствата за масово осведомяване на лицата, принадлежащи към национални малцинства, и за да поощряват търпимостта и да допускат културен плурализъм.

Член 10.

1. Страните се задължават да признаят, че всяко лице, принадлежащо към национално малцинство, има право да използва свободно и без намеса своя малцинствен език в личния живот и в обществото, както устно, така и писмено.

2. В области, населени с лица, принадлежащи към национални малцинства, традиционно или в значителен брой, ако тези лица желаят и където това желание съответства на една действителна необходимост, страните се стремят да осигурят, доколкото е възможно, условията, които биха създали възможност да се използва малцинственият език в отношенията между тези лица и административните власти.

3. Страните се задължават да гарантират правото на всяко лице, принадлежащо към национално малцинство, да бъде своевременно информирано на разбираем за него език за причините за неговото арестуване и за всички обвинения, които му се предявяват, и да се защитава на този език, като ползва при необходимост безплатните услуги на преводач.

Член 11.

1. Страните се задължават да признаят, че всяко лице, принадлежащо към национално малцинство, има правото да използва сво-

ето фамилно (бащино) име и лични имена на малцинствения език и правото на тяхното официално признаване според възможностите, предвидени в тяхната правна система.

2. Страните се задължават да признаят, че всяко лице, принадлежащо към национално малцинство, има правото да излага на показ пред обществеността на своя малцинствен език знаци, надписи и друга информация от личен характер.

3. В области, традиционно населени със значителен брой лица, принадлежащи към национални малцинства, страните се стремят, в рамките на своите правни системи, включително, където е подходящо, и на споразуменията с други държави, и вземайки предвид своите специфични условия, да излагат традиционни местни названия, имена на улици и други топографски означения, предназначени за обществеността, също и на малцинствения език, когато е налице достатъчна потребност от такива означения.

Член 12.

1. Страните, където това е подходящо, вземат мерки в областта на образованието и изследванията, за да поощряват знанията за културата, историята, езика и религията на своите национални малцинства и на мнозинството.

2. В този контекст страните осигуряват *inter alia* съответни възможности за обучение на преподаватели и достъп до учебници и улесняват контактите между ученици и учители от различни общности.

3. Страните се задължават да поощряват равни възможности за достъп до образованието на всички равнища за лицата, принадлежащи към национални малцинства.

Член 13.